

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. An tota Lex antiqua æqualiter sit mortua?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

epistolâ ad Galatas D. Paulus propugnat, etiam ad Rom. c. 7. dicit: *Vos mortificati estis legi per corpus Christi.* Et Hebr. 7. *Reprobatio quidem fit præcedentis mandati, propter infirmitatem ejus & inutilitatem.* Et S. Petrus Act. 15. *Quid tentatis DEUM imponere jugum [legis] super cervicem discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus: sed per gratiam Domini nostri JESU Christi credimus salvari, quem admodum & illi.*

2. Dices. Quod est æternum, non est mutationi & cessationi obnoxium: sed lex antiqua in S. Scriptura sæpius dicitur æterna: ergo non est mutationi & abrogationi subiecta. Secundò, Christus dixit: *Non veni legem solvere, sed adimplere.*

Respondeo ad 1. Vocari æternam, vel primò quoad rem significatam, nempe Christum & Evangelium: vel secundò, quia diutissimè duratura, prout æternitas in S. Script. & apud Hebræos sæpius accipitur juxta SS. Interpretes: vel terciò, quia non habet alium terminum, nisi ipsi legi intrinsicè, & à legislatore intentum, nempe veritatem Evangelicam, quæ per mortem Christi instituta umbratilis illa & figurativa lex veteris testamenti non poterat ulteriorem sui durationem postulare.

Ad 2. Respondeo, sensum esse, quòd Christus non venerit ad tollendam illius legis observantiam, priusquam illius figuræ per suam mortem & passionem implerentur; tunc enim non amplius poterat esse locus umbris & figuris.

3. CONCLUSIO SECUNDA. *Ante Christi passionem lex antiqua non fuit abrogata.* Est contra Scotum, qui in 4. dist. 3. q. 4. §. quantum ergo, docet, saltem præceptum circumcisionis [quod facillè extenditur etiam ad alia præcepta] fuisse mortuum statim ab institutione baptismi.

Ratio juncta authoritati est: Tunc solùm lex vetus cœpit abrogari, quando lex nova cœpit obligare, novumque testamentum fuit conditum; sed novum testamentum non fuit conditum nisi in sanguine & morte Christi, neque ante ipsius mortem cœpit obligare lex Evangelica: ergo ante mortem Christi lex vetus non potuit abrogari. Minorem tradit Apostolus Hebr. c. 9. *Ideo, inquit, novi testamenti mediator est, ut morte intercedente &c. Testamentum enim in mortuis confirmatum est, alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est.* Ruelus de tabernaculo, id est, sacerdotio & religione veteris testamenti loquens significat illud durasse usque dum Christus sanguinem fudit: *Prius, inquit, tabernaculum habet statum, & offeruntur munera & hostia, donec propalata fuit Sacramentorum via, & Christus per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta æternâ redemptione inventâ.*

4. CONCLUSIO TERTIA. *Tota lex antiqua fuit mortua, consummata per mortem Christi sacrificio in ara Crucis.* Ratio est: quia lex antiqua fuit alligata statui veteris Testamenti, quo proinde sublato etiam illa suam amisit efficaciam: atqui in morte Christi sublato est testamentum vetus, confirmato jam per mortem testatoris novo Testamento Hebr. 9. translato à Synagoga sacer-

dotio, impletis præcedentibus vaticiniis & figuris, consummatum per crucis sacrificium omnibus sacrificiis, in cuius signum statim post mortem Christi scissum est templi velum. Lucæ 23. ergo etiam lex antiqua in morte Christi mortua fuit & antiquata.

§. II.

An tota lex antiqua equaliter sit mortua

Nota. Aliud esse præcepta antiqua legis, se mortua, aliud esse mortifera. Mortua eo dicuntur, quòd careant efficaciâ obligandi ad sui observantiam; mortifera verò, quòd sine gravi peccato observari non possint; adeoque sui observatoribus animæ mortem inferant. Quo posito fit

CONCLUSIO QUARTA. *Lex Mosaica quantum ad omnia præcepta non fuit equaliter mortua.* Unde præcepta moralia quoad antiqua legis titulum, & quasdam circumstantias ipsi statim proprias, ut est v. g. cultus Sabbati, fuerunt mortua; vigent tamen etiamnum quoad substantiam, sicutem ut sic pertinent ad legem naturæ, suntque confirmata per Evangelium.

Præcepta cærimonialia ita quoad substantiam sunt mortua, ut etiam sint observantibus mortifera, quia illius legis cærimoniz erant umbra, protestationes, annunciationes Christi venturi: sed manifestatâ jam Domini adventus, & Redemptionis veritate, non amplius est licitum prædicare vel annunciare adventum Christi futurum: ergo.

Præcepta demum judicialia sunt quidem quoad substantiam mortua, non tamen sunt per se mortifera. Sunt mortua quoad substantiam, quia ordinabantur tum ad bonum politicum Republicæ Israeliticæ, tum ad Chillum figurandum: sed tam figuræ Christi, quam Republicæ Israeliticæ expirant: ergo. Non tamen per se sunt mortifera, quia multa continent ex aequitate naturali deducta, publicæque tranquillitati accommodata, neque ad annunciandum Christi adventum præcisè ordinata.

CONCLUSIO QUINTA. *Præcepta cærimonialia antiqua legis à passione Christi usque ad divulgationem Evangelii fuisse mortua, non mortifera: ab hujus vero divulgatione etiam mortifera.* S. D. q. 103. a. 4. ad 1. Et quidem prior pars habetur exemplis S. Script. nam & Timotheus ab Apostolo Paulo post Christi passionem fuit circumcissus. Et Act. 19. Apostoli fidelibus præceperunt, ut abstinerent à suffocatis, quorum utrumque pertinebat ad cærimonias antiquæ legis. Ratio totius responsionis est: quòd post factam toto orbe promulgationem, & divulgationem legis Evangelicæ, non sit convenientius amplius exerceri ritus Judaica genti proprios, & Christi venturi protestativos; initio verò prædicationis Evangelicæ, ut facilius esset Judæorum conversio, & in unam Ecclesiam unâ cum gentilibus adunatio, poterant aliqui ritus Judaici ab Apostolis permitti, & bonâ intentione exerceri dummodo non fierent ut signa protestativa Christi venturi, aut ut media necessaria ad salutem.